

De restauratie-werkzaamheden aan de koren- en pelmolen „De Stormvogel” te Loppersum zijn thans geheel voltooid.

In verband hiermede zal de Commissaris der Koningin in de provincie Groningen, de Hoogedelgestrengste Heer Mr. E. H. Toxopeus, de molen officieel weer in gebruik stellen op vrijdag 27 augustus a.s., des namiddags om 4.30 uur.

Wij zouden het op prijs stellen indien u, c.q. een deputatie van uw bestuur, hierbij aanwezig zou kunnen zijn.

Na afloop van de plechtigheid wordt u verwacht in café Sloots, Lagestraat 2 te Loppersum.

Burgemeester en wethouders van Loppersum,

A. ASSIES, burgemeester

D. NIJHOLT, secretaris

Loppersum, 12 augustus 1971

De molen te Loppersum,
feestelijke heropening op 27 augustus 1971

De molen in Loppersum is van een type, zoals deze in de provincie Groningen het meest voorkomt, te weten een houten achtkant op een stenen onderbouw. Hij is een bovenkruier; het wiekenkruis wordt door middel van de draaibare kap op de wind gedraaid (gekruid) vanaf de stelling. De bouw van de molen vond plaatst in 1849 voor de toenmalige mulder M. Belt te Loppersum.

De molen raakte helaas sterk in verval; de huidige molenaar Nienhuis vroeg zelfs in 1957 een sloopvergunning aan. Gelukkig was de Rijksdienst voor de Monumentenzorg van mening dat voorshands tot het verlenen van een sloopvergunning onvoldoende aanleiding bestond; de dienst adviseerde de gemeente de molen aan te kopen. De gemeente was al sinds lang gaarne bereid de molen aan te kopen, maar het bleek moeilijk met de eigenaar tot een overeenkomst te komen, waarbij de moeilijke financiële positie van de gemeente een rol speelde. Gelukkig bleek de heer I.J. Nienhuis in 1965 bereid zijn voorwaarden te vereenvoudigen, zoals blijkt uit zijn schriftelijke verklaring aan B. en W., die begint met de zin: „Gehoor gevende aan het herhaalde aandringen van veel inwoners „hier ter plaatse om toch voorzieningen te treffen tot behoud van „de molen, wil ondergetekende I.J. Nienhuis, Molenweg 51 te Loppersum de molen aan de gemeente verkopen voor de som van f 6000.-“ De overeenkomst ging nu door, de molenaar werd nu pachter. De bekwame molenmakersfirma uit Adorp werd aangetrokken voor het uitvoeren van de restauratie.

Evenwel was het juist in deze tijd zeer moeilijk de rijkssubsidie-toezegging te verkrijgen. Met tussenkomst van de Provinciale Groninger Molencommissie werd deze toezegging sterk bepleit bij de Rijksdienst voor de Monumentenzorg, waarbij terecht werd gesteld dat het hier een der belangrijkste molens van de provincie Groningen betrof. Toen de firma ^{Bremer} in 1969 het herstel ter hand nam was dit op basis van een begroting van ruim f 80.000.--. Enige tegenvallers zijn echter niet uitgebleven. Ruim voor die tijd had de gemeente uit goede voorzorg reeds de kap laten herstellen, ten einde waterschade tegen te gaan. Zo werd ook ~~de~~ het achtkant aanvankelijk provisorisch gedicht.

Het werd een restauratie, die de molenmaker Chris Bremer niet zal kunnen vergeten. Hij werd in de zomer van 1970 aan zijn beide onderbenen getroffen door een wiek, die uit zijn takel schoot. Gelukkig is de molenmaker weer grotendeels hersteld en zet de verbetering nog verder door.

Nu is de molen weer een pránkstuk voor Loppersum en zijn wijde omgeving.

Ieder en alle instanties die meewerkten kunnen de molen, geschilderd met kleuren die voor Groninger molens traditie zijn, met voldoening in ogeschouw nemen.

Het gemeentebestuur omdat het zijn goede zorgen en doorzettingsvermogen beloond zag; de firma Bremer omdat hier een karwei met veel vakmanschap is volbracht; de Rijksdienst voor de Monumentenzorg en de Provinciale Groninger Molencommissie omdat alle overleg met de burgemeester, de directeur van gemeentewerken en met de molenmaker tot een goed resultaat heeft geleid, en niet te vergeten de molenaar Nienhuis, die als telg uit een molenaarsfamilie zijn hart aan deze fraaie molen kan ophalen.-

* * *